

Sygn. akt II K 282/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 marca 2021 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku w II Wydziale Karnym w składzie:

1.Przewodniczący – SSR Tomasz Zieliński

Protokolant – sekr. sąd. Anna Rogojsza

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w G.- -----

po rozpoznaniu w dniu 01.12.2020 r., 05.03.2021 r. sprawy

A. B.

urodz. (...) w S.

córki J. i G. zd. B.

oskarżonej o to, że:

W okresie od 27 marca 2019 roku do dnia 06 września 2019 roku w m. S. gm. W. uchylała się od wykonania obowiązku alimentacyjnego na rzecz syna J. B. w kwocie 250 zł miesięcznie, określonego co do wysokości wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Olsztynie XIII zamiejscowy Wydział Rodzinny i Nieletnich z siedzibą w N., sygn. akt XIII RC 1/14 z dnia 13 marca 2014 roku, powodując zaległość przekraczającą trzykrotność świadczeń okresowych, czym naraziła wyżej wymienionego na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, działając tym samym na szkodę małoletniego syna reprezentowanego przez ojca M. B.

tj. o czyn z art. 209§1a kk

1. Oskarżoną **A. B.** uznaje za winną popełnienia czynu zarzucanego jej aktem oskarżenia i za to na podstawie art. 209§1a kk skazuje ją na karę 3 (trzy) miesięcy pozbawienia wolności.
2. Zwalnia oskarżoną od uiszczenia opłaty i ponoszenia kosztów sądowych w pozostałym zakresie.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	IIK 282/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok			

został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
o.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	-----	-----	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	
o.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	-----	-----	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	
1.OCena DOWOdów			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
-----	-----	-----	
o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
-----	-----	-----	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	A. B.

<p>Zwiąże o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>	
<p>W przepisie art. 209 kk rozróżnia się dwa typy przestępstw niealimentacji. Typ podstawowy określony został w art. 209§1 kk i polega na uchyleniu się od obowiązku alimentacyjnego zaś typ kwalifikowany w art. 209§1a kk, który dodatkowo wiąże się z narażeniem przez sprawcę typu podstawowego osoby uprawnionej na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. Tak więc czynność sprawcza przestępstwa niealimentacji określonego w art. 209§1 kk polega na uchylaniu się od wykonania obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości orzeczeniem sądowym, ugodą zawartą przed sądem albo innym organem albo inną umową, jeżeli łączna wysokość powstałych wskutek zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych albo jeżeli opóźnienie zaległego świadczenia innego niż okresowe wynosi co najmniej 3 miesiące. Znamiona przestępstwa z art. 209§1 kk wyczerpuje sprawca, który uchyla się od wykonania obowiązku</p>	

alimentacyjnego. Samo zachowanie zawierające się w pojęciu uchylanie się polega na niewypełnieniu ciążącego na sprawcy obowiązku takiego jednak, który jest w ogóle możliwy do wykonania, co podkreśla się w orzecznictwie Sądu Najwyższego.

Przestępstwa z art. 209§1 kk może zatem dopuścić się tylko ten, kto mógłby wykonać ciążący na nim obowiązek, ale nie czyni tego mimo realnych możliwości. Sprawca nie wypełnia zatem obowiązku, bo nie chce go wypełnić lub ten obowiązek lekceważy. W pojęciu uchylania się zawarty jest zatem zawsze negatywny stosunek psychiczny sprawcy do świadczenia.

Do znamion typku kwalifikowanego określonego w art. 209§1a kk należy jedynie narażenie na niezaspokojenie podstawowych potrzeb życiowych, przy czym to niebezpieczeństwo musi być realne, choć nie musi być bezpośrednie. Do podstawowych potrzeb życiowych należy natomiast zaliczyć takie potrzeby, które przy uwzględnieniu właściwości i warunków osobistych uprawnionego ma ten usprawionny. Nie można zatem ograniczyć tego pojęcia jedynie do potrzeb

w postaci wyżywienia, zamieszkania, kształcenia, czy też leczenia.

Przestępstwo niealimentacji w obu typach można popełnić tylko umyślnie zarówno z zamiarem bezpośrednim, jak i ewentualnym (porusza m.in. V. Konarska-Wrzošek (red.). Kodeks karny. Komentarz. WKP 2020 r.; A. Grześkowiak, K. Wiak (red.). Kodeks karny. Komentarz. Wyd. 7, Warszawa 2021 r.).

Zdaniem sądu oskarżona A. B. zachowaniem polegającym na tym, że w okresie od 27 marca 2019 roku do dnia 06 września 2019 roku w m. S. gm. W. uchylała się od wykonania obowiązku alimentacyjnego na rzecz syna J. B. w kwocie 250 zł miesięcznie, określonego co do wysokości wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Olsztynie XIII zamiejscowy Wydział Rodzinny i Nieletnich z siedzibą w N., sygn. akt XIII RC 1/14 z dnia 13 marca 2014 roku, powodując zaległość przekraczającą trzykrotność świadczeń okresowych, czym naraziła wyżej wymienionego na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, działając tym samym na szkodę małoletniego syna w pełni wyczerpała znamiona występkę z art. 209§1a

<p>kk w podanym wyżej rozumieniu. Jej wina oraz okoliczności czynu do popełnienia którego przyznała się zdaniem sądu nie budzą wątpliwości.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>	-----	-----
<p>Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			

#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>	-----	-----
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			

#	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>	-----	-----
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania</p>			

#	<p>3.5. Uniewinnienie</p>	-----	-----

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			

1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. B.	1	1	Uznając oskarżoną A. B. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu sąd na podstawie art. 209§1a kk skazał ją na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności. Wymierzając powyższą karę sąd miał na uwadze jako okoliczności obciążające wysoki stopień zawinienia oskarżonej wynikający z popełnienia zarzucanego jej czynu z winy umyślnej z zamiarem bezpośrednim oraz społecznej szkodliwości wyrażającej się w rodzaju i charakterze naruszonego dobra jakim jest rodzina i instytucja opieki w szczególności obowiązek zabezpieczenia materialnych podstaw egzystencji dla osób najbliższych sprawcy, a także w sposobie i okolicznościach popełnienia czynu , wadze naruszonych obowiązków

wynikających z macierzyństwa oraz wysokości wyrządzonej i grożącej szkody. Na niekorzyść oskarżonej sąd uwzględnił także jej dotychczasową wielokrotną karalność w tym aż trzykrotnie za przestępstwa tego samego typu (dane o karalności k. 125-126, odpis wyroku k. 25).

Mając na uwadze dyrektywy wymiaru kary, o których mowa w art. 53§1 i 2 kk, w szczególności uwzględniając ustalenia, z których wynika, że oskarżona nie wywiązuje się z obowiązku alimentacyjnego na rzecz małoletniego syna od wielu lat oraz że kwota zasądzonych alimentów jest stosunkowo niewielka, sąd uznał, iż dla osiągnięcia celów w zakresie zapobiegawczego i wychowawczego oddziaływania w stosunku do jej osoby konieczne jest orzeczenie kary pozbawienia wolności, gdyż dotychczas orzekane kary wolnościowe nie przyczyniły się do osiągnięcia tych celów. W związku z dotychczasową karalnością oskarżonej na karę pozbawienia wolności oraz negatywną przesłanką zawartą w przepisie art. 69§1 kk nie było możliwe warunkowe zawieszenie wykonania tak orzeczonej kary

			<p>3 miesięcy pozbawiania wolności.</p> <p>Zdaniem sądu tak orzeczona kara w granicach minimum ustawowego zagrożenia jest współmierna do stopnia zawinienia oskarżonego oraz społecznej szkodliwości czynu, którego dopuściła się, a nadto winna osiągnąć cele w zakresie wychowawczego i zapobiegawczego oddziaływania na jej osobę, a także w zakresie szeroko rozumianej prewencji ogólnej.</p>
<p>1.Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
-----	-----	-----	-----
<p>1.inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			

1.Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2	<p>Mając na uwadze ustalenia dotyczące sytuacji materialnej oskarżonej, która nie posiada żadnego majątku zaś odbywając karę pozbawienia wolności również żadnych źródeł dochodów, a nadto uwzględniając ciężący na niej obowiązek alimentacyjny i zaległości z tego tytułu sąd na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych i art. 624§1 kpk zwolnił ją od obowiązku uiszczenia opłaty i ponoszenia kosztów sądowych w pozostałym zakresie w całości.</p>	
1.Podpis		